Ч. 236 (14.485). Львів, вівторок 20. жовтня 1936 Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Французький уряд заляканий страйками.

ПРОМОВА МІН. САЛЯНГРО.

ПАРИЖ, 19. 10. ПАТ. Міністр внутр. справ Салянгро виголосив в Азен до робітників промову такого змісту: Необхідно покінчити з окупаційними страйками. Коли робітництво їх не залишить, втратить симпатії в інших суспільних верствах, людовий фронт розпадеться, уряд пропаде, влада перейде в руки реакційних кол. Робітництво не може бути щасливе у зруйнованому і поділеному краю. — Утримаємо валюту, як утримаємо лад; запевнимо безпеку, як здобудемося на дисципліну.

КІНЕЦЬ 31-ДЕННОГО ОКУПАЦІЙНОГО СТРАЙКУ.

ПАРИЖ, 19. 10. ПАТ. Після 35-ох днів окупаційного страйку страйкарі покинули фабрику зброї Соте Арль, яку тепер зареквірував уряд.

Німеччина хотілаб обезвладнити Лігу Націй?

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО НІМЕЦЬКУ НОТУ В ЛЬОКАРНЕНСЬКІЙ СПРАВІ.

ЛЬОНДОН, 19. 10. ПАТ. Як твердить „Таймс“, Німеччина домагається у своїй ноті, щоб новий льокарненський пакт вилучити з пакту Ліги Націй. Вона хотілаб, щоб кожний зі сигнатарів мав право сам рішити, чи справді дійшло до агресії; це перекреслилоб 15. і 16. статтю лігового пакту, а це є недопустиме. Дальше „Таймс“ підозріває, що Німеччина погодилась би лише на договір дотично західньої Европи, залишаючи европейський схід під гарантією сумнівної вартости двобічних пактів. Взагалі вигляди на недалеку льокарненську конференцію малі, дарма, що саме тепер булаб вона дуже побажана.

На думку „Дейлі Телеграфу“ Німеччина змагає до 25-літнього пакту між 4-ма великодержавами; Голяндії та Бельгії Німеччина не допускає винятків від засади неагресії. Якщоб ці німецькі домагання приняли, французькі союзи булиб розбиті.

Австрії не загрожує монархістичний переворот.

ВІДЕНЬ, 19. 10. ПАТ. Провідник австрійських легітимістів бар. фон Візнер заявив представникам закордонної преси, що легітимісти є проти перевороту і не старались би дійти до влади, не засягнувши думки публичної опінії.

ОВІЄДО ЗДОБУТЕ.

СЕВІЛЛЯ, 19. 10. ПАТ. В суботу під вечір нац. війська заняли Овієдо; червоні утікають.

ЧЕРВОНА МІЛІЦІЯ НЕБОЄЗДАТНА.

ПАРИЖ, 19. 10. АТЕ. Як подає „Матен“ з Анде, червоний генерал Торрадо заявив, що неможливо зорганізувати успішну оборону Мадриду; про офензиву нема й мови. Серед червоної міліції зовсім нема дисципліни ні ладу; приказів ніхто не виконує.

МОРДУЮТЬ ЗАКЛАДНИКІВ.

ПАРИЖ, 19. 10. АТЕ. Як повідомляє тутешня преса, після втрати Овієда червона міліція розстріляла у Хіхон кількадесять закладників.

—o—

В освободженому Овієді.

ОВІЄДО, 19. 10. Авас. Полк. Марсін Альфонсо, командант відсічі стрінувся з комендантом залоги ген. Арандо в суботу в год. 20.30 біля північного двірця. Так покінчилася тримісячна облога Овієда.

За той час було чимало бомбардувань, — чимало вартісних старих будівель знищено.

Дотепер не відомо, кілько вояків зі залоги полягло — приблизно є їх 1.000. Всі старшини, що залишилися між живими, ранені. Цивільне населення останніми часами голодувало, тому нац. війська негайно спровадили 40 самоходів харчів.

Останні бої на вулицях були незвичайно завзяті; між наступами і протинаступами не було перерви. Після вирішнього наступу 16. ц. м. червоні відступили, але їхній опір зламано щойно 17. ц. м. Після довгої підготови відсіч здобула в 12. год. вершок Наранто, пополудні перейшла ріку Нору і червоні відступили в напрямі Хіхон-Авілєс.

ЩО КАЖЕ ПОВСТАНЧЕ КОМАНДУВАННЯ.

БУРГОС, 19. 10. ПАТ. Як повідомляє головна кватира нац. військ, війська полк. Баррена здобули вчора в год. 21. Іллескас, окруживши його; червоні боронилися завзято.

Передні сторожі ген. Варелі віддалені від Мадриду на 27 км., кіннота полк. Монастеріо зблизилася на 14 км. до Аран-Хуезу.

ТЕНЕРІФА, 19. 10. ПАТ. Нац. летуни бомбардували вчора Більбао; на всіх фронтах зістрілили разом 4 літаки. Від Ілєксас посуваються нац. війська до Кастіллєхо.

Під Овієдо полягло коло 4.000 астурійських гірників.

СЕВІЛЛЯ, 19. 10. ПАТ. Нац. літаки бомбардували вчора [illegible] у Малазі і спалили 5 чер[illegible]

ЩО ЧЕРВОНЕ.

БАРСЕЛЬОНА, 19. 10. ПАТ. Як стверджує офіційний комунікат, на арагонському фронті повстанці почали знову завзяті наступи, зокрема під Ріо Флюмен.

МАДРИД, 19. 10. ПАТ. Офіційний комунікат повідомляє: На північному фронті положення без зміни; на вулицях Овієда йдуть бої, повстанці потерпіли поважні втрати (!).

На арагонському фронті повстанці посунулися до Тієра, під Алькубієре червоні заняли 3 важні позиції.

На південному фронті без змін, на середньому завзята артилерійська перестрілка, успішна для червоних.

Повстанці натискають на відтинок Роблєдо-Чеваля. Під Еліяс червоні завзято обстрілювали ворога, під Сігуенцою перевели успішний наступ.

А ЩО АВАС.

МАДРИД, 19. 10. Авас. Нині досвіта 3 нац. літаки появилися над позиціями червоних на відтинку Пеляхес-Чамінерія, та червона артилерія їх прогнала. Червоні посунулися наперед.

СМЕРТНІ ПРИСУДИ.

АНДЕ, 19. 10. ПАТ. Людовий трибунал в Альбасете засудив на смерть 27-ох старшин, трибунал в Хероні — 7-ох.

СТАРАЮТЬСЯ ОПАНУВАТИ АНАРХІЮ.

МАДРИД, 19. 10. ПАТ. Міністр внутр. справ наказав під загрозою суворих кар усім міліціонерам негайно зібратися в касарнях.

ТА САМОВОЛЮ.

ПЕРПІНЯН, 19. 10. ПАТ. Як повідомляють з Барсельони, хенералідад касує всі місцеві революційні комітети і покликує на їхнє місце звичайні міські уряди. Є надія що тим способом зліквідують терор.

Людовий фронт і фронт держав проти Москви.

Женева, 13. жовтня 1936.

Черговим завданням московської дипльоматії в Европі є не допустити до конференції льокарненських держав. Літвінов зробив у часі останньої сесії Ліги Націй у цім напрямі все, що міг. Він намагався вперто спровокувати Італію покинути Лігу Націй та відмовитись від участи в конференції пяти держав; але представники Італії стримались лише від участи в цій сесії, яку оголошено не перерваною, як того домагалась Москва, бажаючи дати етіопській делегації змогу далі дратувати Італію, а замкненою. Отже Італія може мати певність, що Женева етіопської делегації більш не побачить. Не пощастило Літвінову й перевести виразно протинімецку резолюцію при утворенні комісії, що має виробити проєкт реформи Ліги Націй.

Єдиним справді реальним наслідком московської акції в Женеві було збільшення німецько-італійської солідарности. Однозгідність німецької та італійської політики в Европі уважає вже московський уряд довершеним фактом, з яким треба числитися в дальшій акції. Дальша московська акція спрямована на те, щоб викликати противенства між цими двома державами з одного та Францією й Англією з другого боку. „Ізвєстія“ з 10. ц. м. пишуть: „Подорож Чіяно до Берліна має на меті налякати Англію та Францію перспективами далекосяглого італійсько-німецького порозуміння, до тогож на передодні дуже значних міжнародніх нарад у справі гарантій европейської безпеки. Мусолінієві залежить на тім, щоб удержати італійсько-німецьку одностайність у справі нарад...“ Факт італійсько-німецької одностайности, який підкреслює московський офіціоз, має для Москви тим більше значіння, що відношення німецького уряду до Москви було зазначене недавно в Нірнбергу цілком недвозначно. Відношення це ані трохи не змінилось. Берлінський кореспондент льондонського „Обсервера“ повідомляє, що німецький уряд прийме запрошення Ідена взяти участь в конференції, але при умовині, що її поважно підготовлять у дипльоматичній дорозі та що Совітів у ніякім разі не запросять пізніше на наради. Вплинути на Льондон Москва в бажанім для неї напрямі очевидно не може. Недавні спроби московських агентів утворити „людовий фронт“ разом з англійськими соціялістами не мали найменшого успіху. Зокрема дістали комуністи дуже різку відправу від посла Ріс Девіса, який закинув їм, що вони є на удержанні чужого уряду і дістають свої директиви з Москви. Не злякався англійський уряд очевидно й недільної комуністичної демонстрації в Льондоні, яка зібрала ледви десять тисяч люду разом з жінками й дітьми, яку численні відділи поліції мусіли боронити від ворожої публики і яка скінчилась невеличкими розрухами з раненими, побитими, перекинутими автами і вибитими в жидівських крамницях шибами.

Головний тягар московської акції проти конференції льокарненських держав має таким чином нести „людовий фронт“ Франції, якій властиво найбільше залежить на тім, щоб утворено нові гарантії для забезпеки миру в Европі. Але й позатим треба сказати, що московський уряд вибрав дуже несприятливий час накладати нові тягарі на плечі уряду „людового фронту“, бо він

все більше противиться нести і старі тягарі, накладені на нього Москвою. Радикальні міністри Шотан і Даляціє виступили минулої неділі з дуже гострими промовами проти комуністів, погрожуючи їм зломити „людовий фронт“, коли вони не припинять розрухів у Франції. Комуністи опинились наслідком цього в дуже скрутнім становищі, не знаючи, кого треба боятися більше, Москви чи радикальної партії Франції. Вони вибрали посередній шлях і замісць сотки зборів в Альзації-Льотарингії, згодились відбути лише десяток зборів. І відбули їх назагал незвичайно тихо. Але й Москві догодили, відбувши збори у Штрасбургу в незвичайно провокаційний спосіб супроти Німеччини. Салю зборів прикрашувала величезна ганебна карикатура на Гітлера, на якій його представили з ножем в зубах на тлі гармат, багнетів та інших емблєм войовничого мілітаризму. До цього пасували дуже добре гостро провокаційні промови Тореса та інших комуністичних промовців. Ці комуністичні провокації недалеко німецького кордону викликали величезне обурення цілої німецької преси. Але й французькі часописи, не конче прихильні або й ворожі до Німеччини, писали з цього приводу, що комуністичні провокації у прикордонній смузі є лише водою на млин німецького мілітаризму.

Засоби, що їх уживають моск. агенти в Англії та Франції, щоб перешкодити конференції льокарненських держав, зраджують, як Москва тої конференції боїться. І це зрозуміло, бо та конференція може зробитись основою для утворення фронту великих держав Европи проти Москви. Страх дає рідко добрі поради. Кремль тратить очевидно голову і нерви. Такі засоби політичної боротьби в Европі, як московська нота до протиінтервенційного комітету держав у Льондоні з обвинуваченнями проти Італії та Німеччини, нічим фактично недоказаними, та провокації французьких комуністів проти голови чужої держави конференції пяти держав розбити мабуть не зможуть, але вони говорять ясною мовою не лише для Льондону, але й Парижа, що московський уряд за всяку ціну хоче довести до нової війни в Европі. Тому треба сподіватися, що західні держави зроблять з цього належні висновки, які поневолені нації СССР моглиб привитати.

М. Данько.

Поможім меншому братові!

За опіку над сільською молоддю, що йде до міста

Як тільки покінчаться на селі осінні роботи, годі багато нашої молоді, а передовсім багато селянських дівчат вибирається до міст шукати роботи, або якоїнебудь служби, щоб через зиму заробити собі хоч на спідницю чи хустку. Цеж і не дивниця! Кожна людина шукає засобів до життя так як уміє. Не в тім річ. Важне є те, що багато тієї молоді, яка йде до міста здорова, сильна, вертається домів здеморалізована, знеохочена до життя, або зовсім не вертається, а залишається у місті здебільша серед чужого окруження, де скоріше чи пізніше винародовлюється, коли не має відповідної опіки.

Хто переходив у будень львівським ринком (коло „Просвіти“) той напевно звернув увагу на торги, які заводять різні вуличні „опікунки“ за нашу селянську дівчину, що прийшла до Львова шукати роботи. Кілько то глуму, кілько лайки, а то й штовханців така дівчина перенесе, заки дістане сяку-таку службу в якомусь нужденному домі.

Та ще й це не булоб може таке велике лихо, колиб то всі дівчата були свідомі й не давалися ошукати різним непокликаним опікунам. Багато нашої молоді приходить до міста з думкою, що тут дадуть їй працю, а тут замісць праці стрічаються молоді з глумом, насмішками. Частина молоді, що мала добре виховання (а таких на селі дуже мало) пробує протиставитися цьому, а слабша частина йде по лінії найменшого опору і деморалізується, тратить свою національність, бо сподівається, що коли скине зі себе зверхні ознаки села, коли прийме деякі міські „манери“, то цим поправить свою долю. Серед таких обставин 50% молоді, що приходить до міст, пропадає для нації, а це не повинно бути. Цьому мусимо зарадити.

Господарських умовин нашого села не змінимо з нині на завтра, бо й не дамо заняття усім тим українським жінкам, які йдуть із сіл до міста на заробіток. Одначе можемо й мусимо, бо це наш обовязок, більше заопікуватися ними, щоб жінка, яка прийшла до міста шукати хліба, **не пропадала для нації.**

Дехто „скаже: „Це не є така дуже важна справа, щоб про неї аж у часописі писати, так воно може страшно не є, як видається“. Таких треба переконати цифрою. У „Малім Статистичнім Річнику“, що його видав Головний Статистичний Уряд Польщі находимо між іншими такі цифри: 1929—31 рр. мали греко-католики річно (в пересічі) по 119.000 народин, а з того 6.3 відсотків нешлюбних дітей, себто пересічно 7.500 дітей річно. У містах південних воєвідств було 15,2 відсотків нешлюбних дітей — на селі 6.4 відсотків. Що це значить?

Що корінь лиха є перш усього по містах, де є багато наших служниць, які живуть без опіки, які для куска хліба сходять на манівці. Ми розпинаємося часто за „рівноправністю жіноцтва“, деклямуємо старі й напамять вивчені фрази про ці „права жінки“, а не бачимо, як під носом нам пропадає найкращий і найздоровіший цвіт нації, не бачимо, як українські дівчата стають покритками поневолі і збільшують міське жебрацтво, міське шумовиння.

Ринок праці є такий переповнений, що дівчата, які попадають до міста без опіки, заломлюються під терором здеморалізованих „хлібодавців“. Боротися з цим терором можуть тільки сильні організації і до цієї боротьби вони мусять приступити зараз, бо це справа негайна. Не досить домагатися для жінки „права“, але треба цього її права вміти боронити. **Не досить „опікуватися“ тими, що самі під цю опіку зголошуються, які є охоплені якоюнебудь організацією, але треба заопікуватися й тими, що є поза всякими товариствами, що є поза організацією.** Треба подбати, щоб наша дівчина не попадала в руки міського шумовиння, де скоро засвоює собі всі прикмети окруження і пізніше своїм прикладом деморалізує ще і інших своїх знайомих. Треба перевести своєрідну операцію і цю операцію повинні зробити такі наші установи як „Просвіта“ і „Рідна Школа“ в порозумінні із „Союзом Українок“ і Т-вом „Будучність“ чи „Св. Йосифа“, а провід цієї роботи повинно перебрати наше духовенство у свої руки.

Згадані установи повинні скликати в тій справі спільну нараду, на якій докладно обговорили би плян праці. „Просвіта“ або „Рідна Школа“ згідно з виготовленим на спільнім засіданні пляном праці вислала би до всіх своїх читалень чи кружків відповідний обіжник, а де нема згаданих товариств, або є за мало рухливі, мало живі, то там до священиків, щоб вони слідили в своїх селах (це треба булоб подати усім громадянам до відома) за тими, що вибираються до міста „за хлібом“. Тоді видадуть їм відповідні посвідки та повчать, що як прибудуть до міста, то передовсім мусять зголосити свій приїзд у тій повітовій установі, яка перебрала на себе право опіки над українською сільською молоддю в місті. У такій установі ... загальної опіки повинна знайти пораду, ... шукати праці, як поводитися з хлібодавцями. Тут повинна зголосити кожноразову заподіяну кривду, яку провід того Т-ва повинен старатися їй направити, або не допустити до дальшого кривдження.

Таку опіку треба булоб вести не тільки над дівчатами, але і над хлопцями, що приходять до міста шукати праці, щоб і вони, які може і менше загрожені морально, але куди більше національно, не пропадали для нас. Подібну опіку веде Т-во „Зоря“ над молоддю, що приходить до міста на науку ремесла, але тим тільки над тією молоддю, що є більше свідома і приходила сама до товариства, або яка попала до українських майстрів, які її туди післали. А є ще багато й такої молоді, що приходить до міста, нічого не знає про те, що є якась організація, де можнаб знайти не тільки опіку, але й розвагу. Тому завданням наших установ є подбати, щоб кожний, хто йде зі села до міста, залежно від того, до якої праці, дістав на місці (ще в селі) відповідні вказівки і адресу товариства, яке перебралоб дальшу опіку над тим хлопцем чи дівчиною у місті.

При добрій волі це можна перевести дуже легко, а для нації принесе це великі користи, бо навяже тісний контакт нашого села з нашим містом.

Андрій Качор.

Постава Італії супроти останніх подій в Европі.

В одному з останніх чисел римського щоденника „Іль Джіорнале д' Італія“, який є, можна сказати, офіційним органом уряду, находимо статтю „Боєва Італія“. З неї бачимо ясну поставу Італії супроти останніх подій в Европі. Автор статті, згадавши про звіт Мусолінія на раді міністрів про воєнну готовість Італії та про перегляд у Римі 300.000 молодих фашистів, каже: „Ці маніфестації врізуються р'ізко, гостро й вимовно в европейський образ зариси боєвої Італії. Фашистівська Італія виявляє це як гордість і як обовязок; має мужеську і льояльну відвагу повідомити про це світ без вагань. Гіпокризії не приймаємо: озброюються всі без виїмку... Нехай увесь світ знає, що Італія зробить усе, щоб протиставитись усякому ворожому рухові і всяким напасливим зазіханням“.

Це сказано про большевиків, які ніколи не покидали Італії зі своєю „кертичною“ роботою, га які сьогодні ще побільшили її:

„Треба бути готовими і з конкретними засобами до чину в цій захмареній атмосфері в Европі. Проти змагань до мирної праці виринає пропаганда революції червоних...“

Врешті автор говорить ясно те, що нас спеціяльно зацікавить:

„Великі політичні проблеми Европи ... всі отворені. Солідарність Европи зломана і на сцену виходять тепер також нові мотиви злосливости й докору і громадянської війни, яку шалена боротьба за устрої переносить на найширші міжнародні території. Боєва Італія супокійним оком глядить на цю небезпеку. Хотілаб не викликати ще гіршого стану, але є готова також не згодитись на те, щоб ця небезпека зближалась до її хати, де кипить праця“.

М. З.

Товариство „Ощадність“ до Українського Громадянства

ВІДОЗВА В ДНІ „СВЯТА ОЩАДНОСТИ“.

Отсей день є міжнароднім „Святом Ощадности“, бо в цьому дні всі культурні народи світа урочисто святкують своє свято ощадности та при помочі живого і друкованого слова ведуть пропаганду за поширенням великої **думки ощадности** в якнайширші маси народу.

І ми, українці, також від десяти років святкуємо те „Свято Ощадности“, щоб поширювати **гасло масової поголовної ощадности між українським народом.**

Та ця робота в господарности й ощадности поступає у нас поволі. Як переглянемо звідомлення інших культурних народів щодо їх осягів у щадженні суспільного гроша: у Швайцарії, Франції, Німеччині, Швеції та в Англії, то бачимо, що ми з нашими кількадесяти міліонами золотих ощадностей стоїмо на останьому місці між культурними народами світа!

А у нас є **велика потреба власних національних капіталів,** щоб побільшити нашу рідну землю як **вартість праці рільника,** щоб піднести наше хліборобство й усунути безробіття, щоб розбудувати **рідний промисл і ремесла** та дати дати заробітки робітникам по містах, як також піднести й поширити **освіту і культуру** українського народу.

Того ми всі хочемо і щиро бажаємо, але хотіння замало. Бо щоб наші побажання стали ділом, **мусимо всі подбати,** щоб **на це були наші власні капітали-фонди,** зложені у всіх місцях у наших **кредитових установах,** що дають гроші на наші українські підприємства. А цього ми не робимо, хоч у нас є гроші, бо й найбідніші складають свої ощадности у своїх установах, — а є заможніші й найбогатші, що цього не роблять, як не мають доброї волі і зрозуміння, яке велике значіння має для них і для українського народу: щадити і складати свій гріш у своїх установах.

Це розуміння великого значіння масової і поголовної ощадности для кожного громадянина зокрема і разом для нашого українського народу є в тому, що як ми самі, українські громадяни, не будемо щадити, а будемо розпускати далі зайві гроші на непотрібні видатки, або розносити по чужих, то ми, український нарід, ніколи не вийдемо з біди і не поборемо лихоліття. Бо нам тих грошей ніхто інший не дасть на наш добробут, тільки: **Нарід собі!**

До того є день „Свята Ощадности“, щоб українське громадянство молодше і старше довести до зрозуміння цієї правди життя. Перед нами стоїть образ недолі безробітних українців, занепад сільських господарств, розбудова ремесла, торговлі і рідного промислу, рідна школа і просвіта українського народу, а на це все одинокий рятунок: гасло „Свята Ощадности“: **господарність і масова поголовна ощадність усіх українців та українок, що складають у своїх установах,** на нашу кращу будучність!

Хай у нас зберуться у зорганізованій українській ощадности сотки міліонів золотих українського національного фонду! Покажім силу нашого духа і діла! Даймо собі самим, а тоді покажемо велике діло нашого життя!

Товариство „Ощадність“ для господарности і добробуту подає отсим до прилюдного відома, що цьогорічне „Свято Ощадности“ **відбудеться у Львові в неділю 25. жовтня ц. р., а в краю в місяцях листопаді і грудні ц. року.**

Львів, дня 16. жовтня 1936.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ ТОВАРИСТВА „ОЩАДНІСТЬ“ У ЛЬВОВІ:
Д-р Михайло Волошин, о. Дамян Лопатинський,
ЗА УПРАВУ:
Д-р Кость Левицький, Остап Луцький. Володимир Целевич.

СССР покине комітет неінтервенції?

РИМ, 19. 10. ПАТ. Як подають часописи з Льондону, тамошні політичні кола припускають, що СССР виступить з комітету неінтервенції в еспанських справах, щоб мати вільні руки і могти отверто помагати Мадридові людьми і воєнним матеріялом.

Бої з повстанцями в Індокитаю.

САЙҐОН, 19. 10. ПАТ. У пров. Ляос військо розбило відділ індокитайських повстанців; його вожд згинув у бою. Опісля очищено від повстанців високорівню Больоваж, останню дотепер ще не спацифіковану частину Індокитаю.

—o—

З міської ради у Львові.

Як виглядає міський буджет на 1936/37 рік. — Обмеження видатків на суспільну опіку. — Заява през. д-ра Островського.

Львівська міська рада приняла на засіданні 17. жовтня справлений міський буджет на 1936/7 рік. Міський буджет на цей буджетовий рік ухвалила міська рада ще 29. квітня ц. р., та воєвода не затвердив його головно через те, що в ухваленому буджеті витрати на опроцентування й амортизацію міських довгів були прелімінowані громадою однобічно у знижених сумах, дарма, що компетентна в цій справі центральна ощадностево-віддовженева комісія для самоврядування у Варшаві ще не видала свого рішення. Заходи президента міста д-ра Островського довели до того, що центральна комісія поладнала цю справу на засіданні 29. вересня для громади корисно, признаючи великі полекші у сплаті довгів. Зокрема задовження громади м. Львова супроти державного скарбу та інших публично-правних фондів обнижено на майже 5,400.000 зол.; крім цього громада дістала завішення на 5 літ сплати капіталу позичок, що їх затягнуло місто у Заведенні Суспільних Обезпечень в Банку Краевого Господарства та в Комунальній Міській Щадниці, а також обнижку відсотків від тих позичок.

Ці пільги уможливили міській управі скласти на реальних основах зовсім зрівноважений буджетовий прелімінар, що виказує прибутки і витрати в сумі кругло 24,700.000 зол. На прибутки складаються рожного роду громадські податки й оплати в сумі 9,660.000 зол., приходи з міського майна кругло 950.000 зол., чисті зиски, ріжні вплати і дотації з міських підприємств у сумі майже 9,200.000 зол., субвенції, дотації і позички з Фонду Праці й інших публично-правних установ 3,400.000 зол. З видатків іде на загальну управу, себто на платні 4,300.000 зол.,

АНРІ ДЕ ФОРЖ.

Тіточка.

I.

Була це мала, життерадісна бабуся, сиволоса, ще з рожевим, як за молодих літ, лицем і усміхом на устах завсіди погідним.

Скінчила сто років, але ніхто не міг би точно означити її віку, навіть вона сама. Її метрика пропала серед згарищ минулого віку.

— Та що це може кого обходити? — говорила вона — по сто роках люди вже не старіються.

І справді — від довгих літ вона не змінялась, була однаково жива та бадьора. Тільки короткий сухий кашель часто перешкоджав їй у розмові.

— Помру на груди, мої кохані. Це сказав мені раз один славний лікар...

— Колиж це було?

— У 1820-му чи 24-ому році, точно вже не памятаю!

Чуючи таке, ми сміялись. Кілько подій пережила вона за той час. Памятала Людовика XVI, бачила його за своїх дитячих літ, бачила теж Наполеона I. У 1813 році він зробив на неї враження у Тюільрі занадто грубого. Зате більше подобався їй після повороту з Єгипту, коли похудів і приблід.

— Оповідай тіточко далі! — прохали її правнучки.

І вона оповідала цілими годинами, вимотуючи із себе спомини. Який був ступінь її посвоячення в родині? Ніхто не зумів цього сказати. Вона була для нас якоюсь тіточною прабабкою чи прапра...

Та вона хотіла бути передовсім для всіх тіточкою, справжньою тіточкою, і за це називали її „золотою тіточкою“. Усе було в ній добре — мала сині очі, ніжні руки, рожеві лиця, спокійні руки.

Одягалася завсіди у фіялкову сукню за старосвітською модою, такою давньою, що треба би за нею було шукати аж у книжках. Навіщо зміняти одяг? Тіточка подобалась усім і так, не виходила ніколи з хати і висмівала сучасну моду.

Не любила їздити, дивилася з жахом на залізниці. Нехтувала каритами та повозами, згадувала з приємністю лектики, звідки, як молода дівчина, розкидала на всі боки зпоза синього віяльця усмішки.

Всі її подивляли. Хоч мешкала у старезнім домищі, у глибині забутої вулиці, далеко від усякого гомону, гості відвідували її масово, а діти замучували її пестощами.

Тіточка дозволяла робити зі собою, що завгодно. Забувала часом імена своїх „маленьких“ — за сто літ бачила їх так багато! Діти знали, що вона в таємних коробочках ховала цукорочки та чаєвики.

— Мені тіточко!

— Маєш, моє золотко!

Роздавати дарунки це була її насолода. Сто літ робила дарунки. Маєток її батька, який дістав його від короля, під рукою розумних адміністраторів дозволяв їй давати віно всяким молодим своячкам, а кожного, хто приходив їй дякувати, викидала за двері.

II.

Тіточка мала одну чудову манію — зводила молоді пари. Не залежало їй на майні або рідні. Вона попросту хотіла робити людей щасливими. Незрівнана у відгадуванні таємниць серця та характерів, вона вміла гуртувати довкола себе тих, що „повинні були“ собі подобатися і допомагала їм у признаннях. Вона викладала молодим усякі принципи та давала ради, як поводитись.

Чи не знала вона всіх таємниць щастя, коли наближувала людей до нього? Коли вже мала певність, що молоді покохались, благословила їх і пересилала їм мішочок із грішми. Більш як двацять подруж було щасливих з її руки. Тіточка не помилялась ніколи. Коли питали її часом:

— А чи тіточка кохала коли? Чи використала всі ті цінні ради, які нам дає?

У відповіді вона сухо кашляла

— Діти мої! Цеж було так давно! Чи я можу памятати!

— Чекайте тіточко, ще колись вас видамо заміж.

Вона сміялась:

— Це було би з кривдою для вас, бо мій чоловік поїв би всі ваші шоколядки!

Тоді діти кричали:

— Не виходи заміж!

Таке було її життя. Коли хто вмирав, вона перша вміла потішати рідню, жаліючи, що смерть забирає молодших.

— Бог забув за мене — казала.

— Ні, тіточко, ти мусиш жити, щоб потішати інших — відповідали їй.

III.

Одного дня почала тіточка гостріше кашляти.

— Бачите! Правду сказав той лікар.

Зібрала довкола ліжка всіх свояків і кожного повідомила про суму, яку записала йому своїм заповітом.

Покликала свої три правнучки, які повинні були вже вийти заміж. Були це три вісімнацятьлітки, гарні як яблучка.

— Підійдіть ближче до мене. Я бажаю собі, щоб ви упорядкували всі мої папери і спалили все непотрібне. Я так дуже хотіла видати вас заміж, але тепер вже не встигну. Не забудьте, що підстава щастя це любов.

Усі плакали, а тіточка всміхалась:

— Так — кохати і щоб вас кохали.

Після цих слів умерла.

Дівчата хотіли виповнити волю своєї тіточки і почали розбирати її папери. Було їх багато, бо тіточка складала всі листи.

У кутку шуфляди найшли вязку із стяжкою: „спалити“. Письмо було пожовкле, мабуть дуже давне.

— Це треба спалити.

— Що це може бути?

— Якась таємниця.

— Напевно любовна.

на сплату довгів 2,500.000 зол., на вдержання вулиць 980.000 зол., на освіту і підтримку культури 1,920.000 зол., на публичне здоровля 1.670.000 зол., на суспільну опіку 1,580.000 зол., на інвестиції в міських підприємствах 2,850.000 зол., на перебудову міських вулиць 2,100.000 зол., на будову каналів 890.000 зол., на будову шкіл 300.000 зол.

З цього зіставлення видно, що міська управа хоче видати на інвестиції та публичні роботи в цьому році більше як 6,000.000 зол., отже 1/4 частину цілої буджетової суми. Це для міста велика жертва, що має на меті облекшити по змозі катастрофу безробіття. Зате підпали обмеженню звичайні видатки, зокрема видатки на супільну опіку та на ріжні субвенції. Потерпіли через це очевидно найбільше субвенції на українські цілі, і так завжди невеличкі. Ось які то субвенції: 500 зол. на український театр, 500 зол. на Національний Музей, 500 зол. на Народню Лічницю, 3.000 зол. на Українську Захоронку, 2.000 зол. на українські товариства суспільної опіки, 500 зол. на церкву св. Миколая і 500 зол. на консервацію церкви св. Пятниць. Польським і жидівським установам признали субвенції у дещо вищих сумах, але їх теж значно обнижено.

У нарадах над буджетом на міській раді радні вказували на недостаточність преліміновачих субвенцій, але, з огляду на неможливість найти покриття для збільшення витрат, ніхто не зважився запропонувати підвишку субвенцій. В мин. роках субвенції бували трохи більші, та міська управа звичайно виплачувала тільки частину признаних субвенцій. Щоб бодай частинно винагородити установам шкоду, що їм спричинює цьогорічна обнижка субвенцій, президент міста д-р Островський склав на міській раді заяву, що міська управа вже від грудня виплачуватиме признані субвенції в повних ухвалених квотах та що міська управа, якщо податкові впливи збільшились би, прийде до міської ради з внеском на підвишку субвенцій.

—o—

✝ О. Тимотей Бордуляк

вислужений декан, радник Митрополичої Консисторії, парох Ходачкова Вел. й український письменник, помер по довгій і тяжкій недузі, принявши Найсв. Тайни, дня 16-го жовтня ц. р. в Ходачкові Великім у 74. році життя. Перенесення тлінних останків з дому жалоби до церкви відбулося в понеділок в год. 3. попол. Похорони відбудуться вівторок 20. жовтня ц. р. в год. 9. рано у Ходачкові Великім.

Ширшу оцінку літературної праці Покійного, що видав знану збірку оповідань під заг. „Ближні“ у Бібліотеці найзнаменитіших повістей „Діла“ в 1899 році, подамо завтра. В. Я. П.

Вибори до Львівської Хліборобської Палати.

В цьому році покінчилися 3-літні мандати радників Львівської Хліборобської Палати у непаристих округах, радників з номінації міністра хліборобства та радників з хліборобських організацій, вибраних на 3 роки. Тому переведено вже доповняючі вибори в округах (радники з вибору територіяльного самоврядування); а небавом мають бути переведені вибори і в хліборобських організаціях.

В поодиноких округах вибрано по двох радників, при чому вислід виборів змінив поважно склад дотеперішніх радників у Львівській Хліборобській Палаті. Для орієнтації самих читачів подаємо вислід цих виборів у поодиноких округах:

I. округа (повіти: Ряшів, Кольбушова, Коросно, Березів): перейшли два поляки; українці не ставили кандидата.

III. округа (повіти: Перемишль, Добромиль, Лісько, Сянік): кандидував від українців Ол. Гладишовський, перейшли два поляки; досі був від українців Вол. Соловій.

V. округа (повіти: Городок, Мостиська, Яворів, Рудки): вибрані С. Журовський (поляк) та **Антін Черник**, голова філії „Сіл. Господаря“ в Комарні і господар в Якимчицях; досі був з цієї округи москвофіл Мозіль з Рудеччини.

VII. округа (повіти: Рава, Сокаль, Жовква): вибрані д-р В. Закліка (поляк) і **Василь Василин**, господар (українець); досі був москвофіл Штикало зі Сокальщини.

IX. округа (повіти: Тернопіль, Скалат, Збараж): вибрані два поляки; досі українця теж не було.

XI. округа (повіти: Золочів, Перемишляни, Зборів): вибрані А. Бобровський (поляк) і **Мирон Луцький**, голова централі „Сільського Господаря“, землевласник з Янчина; досі був теж М. Луцький.

XIII. округа (повіти: Копичинці, Чортків, Теребовля): вибрані інж. А. Солецький (поляк) та **д-р Петро Палійчук**, голова філії „Сільського Господаря“ в Теребовлі; досі був проф. П. Чайківський з Теребовлі.

XV. округа (повіти: Коломия, Городенка, Снятин, Косів): вибрані В. Бутрин (поляк) і **Юра Чукур**, господар з Ковалівки і б. посол; досі був інж. О. Тарантюк з Городенки.

XVII. округа (повіти: Стрий, Рогатин, Долина, Жидачів); вибрані С. Стемпень (поляк) та **Андрій Терпиляк**, голова філії „Сіл. Господаря“ в Галичі, власник Городнично-Садівничого Заведення в Залукві; досі був москвофіл о. Зборський із Жидачівщини.

Так отже на 8 округ, де живуть українські хлібороби, було раніше 4 українців, 3 москвофілів і 9 поляків; по цих виборах буде на 8 округ 6 українців, 10 поляків і ніодного москвофіла. Треба підмітити, що в двох округах (XIII. і XV.) увійшли до Ради Палати нові українські радники на місце тих українців, що при цих виборах мандатів не дістали, або не кандидували.

В перших виборах не мали ми зовсім мандату з III. округи, (був москвофіл), потім на короткий час його здобули (був В. Соловій) і тепер знову втратили в користь поляка.

В IX. окрузі (Тернопіль, Скалат, Збараж) ні в попередніх, ні в теперішніх виборах не ввійшов українець.

Таким чином Український Клюб у Львівській Хліборобській Палаті збільшиться у цій каденції на двох радників з вибору територіяльного самоврядування, при зменшенні числа москвофільських радників на 3 особи.

— Тіточка мусіла певно бути дуже щаслива, коли так часто пригадувала нам щастя.

Кинули листки в огонь. Вязка впала з боку. Вогонь почав спалювати один кінчик. Папери за тріскотіли.

— Листи! — крикнула одна з дівчат.

— Цвіт! поковкла рожа!

Одна добула памятку з полумені.

— Не руш, це святе, нехай горить!

Але вдивляючись в огонь могли відчитати деякі речення.

— Чи ти бачила?

— Що?

— Слова.

— Які?

— „Моя найдорожча!“

Справді слова були зовсім виразні.

Три голоси шепотіли:

— Це від любка бабусі.

— Дивись, а цей другий з письмом бабусі

— Письмо золотої тіточки!

— Виглядає якби денник. Дивіться: є ріжні числа.

— Дата 1811.

— „5-го травня. Невдячний! А я його так кохала!“

— А тут другий листок, подивіться, як виразно: „Той підлий жениться!“

— А я бачу новий листок: „8. травня. Все скінчилося. Моє життя зломане навіки. Залишилось мені тільки терпіння“.

Дівчата хотіли видерти вогневі дальші листи, але вже було запізно. За одну мить залишився тільки попіл.

— Чи ви бачили виразно?

— Так.

— „Залишилось мені тільки терпіння“. Бідна тіточка!

Дівчата замовкли, вдивляючись в огонь. Так відкрили вони запізно таємницю тої, що хотіла зробити всіх щасливими у коханні, бо сама кохала нещасливо.

Перекл. а. б.

Новий політичний процес у Львові.

ВІДГОМІН НАПАДУ НА ПОШТОВИЙ УРЯД У ГОРОДКУ.

В понеділок 19. жовтня ц. р. станули перед судом присяглих: **Степан Маріян Долинський**, 27-літній студент і **Микола Лебедь**, якого засудили у варшавському процесі на досмертну вязницю. Оба підсудні сидять у чорному одінню між чотирьома поліцаями.

На салі розправ дуже мало людей, здебільша рідня підсудних, бо на розправу пускає поліція лише за білєтами, які тяжко дістати. При вході до суду та на судових коридорах багато поліцаїв. Трибуналові проводить радн. **Дисевич**, як вотанти засідають судді: **Стафінський** і **Міхале**. Обвинувачує прок. **Ольберек**. Підс. Долинського боронить адв. **д-р Степан Шухевич**, підс. М. Лебедя **д-р Володимир Старосольський**.

Після вильосування лави суддів присяглих при списуванні генералій з підсудними підс. Лебедь на питання предсідника про державну приналежність відповів: [illegible]. Предсідник заявив, що прикаже його усунути зі салі, якщо буде демонструвати.

В год. 9.30 відчитано акт обвинувачення.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

Дня 30. листопада 1932. р. виконано збройний напад на поштовий уряд в Городку к. Львова. Напасники коло 12 осіб, ввійшли до будинку городського суду, де приміщується теж поштовий уряд, стерроризували револьверовими стрілами поштовий персонал і посторонні особи та забрали з каси 3.232.15 зол. і втекли. По втечі напасників ствержено, що один з них М. Березинський був убитий під дверми до скарбової каси, другий В. Старик лежав мертвий коло будинку городського суду. Устійнено, що напасниками були члени ОУН. Двох з них В. Біласа і Д. Данилишина засудив наглий суд 22. грудня 1932. р. на кару смерти і присуд виконано. Третьому з учасників нападу М. Жураківському, засудженому теж наглим судом на кару смерти, замінено цю кару на 15 літ вязниці.

Проти дальших безпосередніх і посередніх учасників нападу відбулася розправа перед львівським судом присяглих, яка закінчилася присудом дня 24. червня 1933. р. М. Жураківський слуханий перед наглим судом дня 12. грудня 1932. р. зізнав, що 27. листопада 1932. р. дістав у Станиславові організаційний наказ поїхати разом з П. Максимцем до Львова, де мали зустрінутися з мужчиною, який мав дати їм дальші вказівки. 28 листопада 1932. р. М. Жураківський разом з Максимцем опинилися у Львові. На двірці ждав на них Березинський і завів їх до помешкання при вул. Шимоновичів. Там Жураківський познайомився м. ін. з одним молодим мужчиною, що представився як „Максим“, 28—30 літ, середнього росту, ясний бльондин, лисавий на висках. Він то доручив Жураківському, щоби ще того самого дня поїхав до Станиславова і заявив М. Ясінському, теж членові ОУН, що його приїзд до Львова є необхідний. Жураківський виконав доручення „Максима“, але вернувся 29. листопада до Львова без Ясінського, бо останній не послухав наказу. І цим разом ждав на двірці на Жураківського Березинський. З ним пішов Жураківський до вище згаданого помешкання. По хвилині прийшли туди три молоді особи і „Максим“ показав присутнім плян поштового будинку в Городку та заявив їм, що там плянують напад, в якому вони візьмуть участь.

Інший учасник тогож нападу Ст. Мащак, слуханий 22. грудня 1932. р. перед наглим судом, зізнав, згідно з виясненнями Жураківського, що в згаданому помешканні при вул. Шимоновичів давав директиви у справі нападу молодий мужчина, середнього росту, ясний бльондин, лисавий на висках, він теж показав зібраним плян поштового будинку в Городку та розділив ролі між поодинокі особи. Опісля озброїв їх і дав Березинському дещо грошей. В червні 1934. р. арештували М. Лебедя, якого опісля 13. січня ц. р. засудили на кару досмертної вязниці як одного з учасників убивства мін. Перацького.

Після арештування Лебедя впало підозріння, що тим бльондином, який згідно з зізнаннями Жураківського і Мащака давав накази в помешканні при вул. Шимоновичів про напад на поштовий уряд у Городку, є саме М. Лебедь.

Це підозріння — каже далі акт обв. — було оправдане, бо М. Жураківський, слуханий 13 лютого 1935. р. як свідок, пізнав з фотографії Лебедя з цілою рішучістю як того молодого мужчину, якого у своїх раньших зізнаннях назвав „Максимом“.

Ст. Мащак, слуханий як свідок 15. лютого 1935. р. заявив, коли йому показали фотографію

Лебедя, що Лебедь є дуже подібний до того бльондина, який приготовляв напад на пошту в Городку. Далі каже акт обвинувачення, що Мащак знав особисто Лебедя.

Св. Я. Зазуляк запевняє, що Мащак перебував разом з Лебедем, а слідчий відділ поліції у Львові ствердив, що Мащак у роках 1928—1930 ходив з Лебедем до одної гімназії. Отже виключене, щоб Мащак не пізнав його, зустрівшися з ним у помешканні при вул. Шимоновичів.

Мащак, на питання чи цим молодим мужчиною був Лебедь, заявив, що „кермуючись етичними моментами, він не може взяти на свою совість, що цим молодим мужчиною був Лебедь".

Про те, що Лебедь приготовляв напад у Городку ствердив своїми зізнаннями Б. Підгайний, який — слуханий як підсудний у справі за вбивство мін. Перацького — зізнав, що знає з зовсім достовірного джерела, що Лебедь приготовляв технічно напад на почту в Городку. Далі Підгайний виявив у слідстві дальшого учасника нападу на пошту в Городку, а саме підс. С. Долинського.

Підгайний зізнав, що заки познайомився особисто з Долинським, чув про нього, що саме він був командантом нападу в Городку. Зимою 1933. р. чи пак весною 1934. р. познайомився з Долинським при організаційній стрічі. Тоді то Бандера розділив функції між Підгайним і Долинським так, що Підгайний мав кермувати боєвою роботою у Львові, Долинський у краю, причому теж у Львові одна боєва група мала підлягати Долинському. Далі Підгайний зізнав, що організаційний референт ОУН І. Малюца звертав йому увагу, щоби він не показувався з Долинським у публичних місцях, бо Долинський мусить конспіруватися і слід вистерігатися всього, що могло би довести до його здемаскування.

Коли Підгайний розмовляв з Бандерою у справі цієї перестороги, цей заявив Підгайному, що з наказу проводу ОУН Долинського не слід вживати до ніякої роботи, яка могла би його здеконспірувати. Підгайний вправді відкликав ці свої зізнання, але не подав причин, чому ніби то несправедливо обтяжив його.

Підс. Долинський запевняє, що підчас нападу в Городку та його приготування у Львові був у Заліщиках.

Підс. Лебедь домагався, щоб акт обвинування прочитано в українській мові підкреслюючи, що відповідний внесок зголосив ще перед розправою. Предсідник відповів, що внесок зголошено не своєчасно.

ЗІЗНАННЯ ПІДС. ДОЛИНСЬКОГО.

Підс. Долинський зізнав, що до ОУН не належав. Не знає ні Підгайного, ні Жураківського, ні Мащака. Згадав, що в 16 р. життя перейшов Збруч, щоб пізнати, як на Сов. Україні живе український нарід і щоб евентуально залишитися на студіях. Одначе ГПУ арештувало його і відставило назад до Польщі. По матурі виїхав на медичні студії до Ґрацу. По двох роках вернувся до Заліщик і записався на студії до В.Ш.З.Т. у Львові. Опісля виїхав на студії до Загребу, де був до червня 1935 р.

Літератури ОУН не читав. Про програму ОУН читав у пресі. Терористична акція ОУН на його думку шкідлива. Відповідаючи прокураторові подав, що підчас подорожі на студії до Ґрацу і до Загребу затримався двічі хвилево у Будапешті, де мешкав в А. Федини, студ. мед., якого знав з гімназії. На питання обор. д-ра Ст. Шухевича зізнав, що на студії до Ґрацу і до Загребу виїхав на основі пашпорту заліщицького староства. Ніколи поліція не переводила в нього ревізії, ні не арештувала його — навіть підчас побуту марш. Пілсудського у Заліщиках. По своїм повороті в червні 1935 р. до Заліщик їздив на прогульку до Румунії до Хотина з перепусткою від староства в Заліщиках. Поліція арештувала його щойно 23. вересня 1935 р.

Підс. М. Лебедь зізнав, що до вини не почувається, бо ні безпосередньої ні посередньої ролі в нападі в Городку не відограв. Підгайного і Жураківського пізнав щойно у варшавському процесі. Мащака знає. Пізнав його на фестині у Стрілиськах. Підчас нападу в Городку був поза Львовом, а саме на Закарпатті. У Чехословаччині був до травня 1934 р. Мешкав у лісничого і допомагав йому у праці, за що діставав помешкання і харч даром. Від батьків теж діставав гроші. Тому коли покидав Чехословаччину мав дещо прискладаних грошей. Далі оповідав про свій приїзд до Польщі (не дістав дозволу на побут у Чехословаччині), про свій побут у Варшаві і виїзд до Данціґу та про своє арештування. Відповів, що його засудили за приналежність до ОУН і тому відмовляється дати на нього відповідь. Додав, що є українським націоналістом.

ВНЕСКИ ПРОКУРАТОРА.

По 20-хв. перерві прокуратор поставив внесок, щоб трибунал допустив і переслухав як свідків: А. Фіца, поліційного агента зі Львова та Й. Дугеллу, нач. слідчого виділу з Тернополя про ролю підс. Долинського в нападі в Городку; Р. Паладійчука на обставину, що підс. Долинський стрічався з особами, які належали до ОУН. Обор. др Шухевич згодився на цих свідків, бо внесок прокуратора найкраще доказує, що підс. Долинський є невинний і тому прок. домагається, щоб переслухано нових свідків. Трибунал згодився.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Св. Богдан Підгайний, засуджений у варшавському процесі на досмертну вязницю, тепер у Святохрестній вязниці, зізнав, що підс. Лебедя знає з варшавського процесу. Про його приналежність до ОУН нічого не знає. Прізвище підс. Долинського чув у Львові. Широко вияснював, що обох підсудних, головно Долинського обтяжив у слідстві тому, бо йому самому закидали, що був боєвим референтом. А що вели слідство за вбивство мін. Перацького і свідок боявся кари смерти, тому обтяжив підс. Долинського, який перебував за кордоном. Нічого не знає про його приналежність до ОУН: ні про те, щоб він кермував нападом у Городку. Тому предсідник відчитав дотичні уступи зі слідчих зізнань свідка.

На питання обор. д-ра Шухевича свідок зізнав, що в часі нападу в Городку студіював у Данціґу і до краю приїхав щойно три дні після того. Тоді арештувала його поліція і він сидів три тижні.

Св. Маріян Жураківський, в сірому одінні арештанта, збілований, зізнав, що „Максим" був дещо вищий ніж середнього росту, мав коло 30 років. Каже рішуче, що ним не був підс. Лебедь. Тому предсідник відчитав дотичні уступи з його зізнань. З черги свідок оповідав про свою участь у нападі. Командантом в Городку був мужчина середнього росту, бльондин, зі заростом на лиці і ямкою на бороді. Одначе підс. Долинський рішуче не був цим командантом.

Св. Степан Мащак зізнавав про свою участь в нападі в Городку. Підс. Лебедь подібний до того мужчини, який розділював ролі боєвикам у помешканні при вул. Шимоновичів у Львові, але не може пізнати в ньому „Максима". Хто був командантом боєвиків у Городку не знає. Був це мужчина високого росту, брюнет, мав коло 28 літ. Приглянувшись Долинському свідок заявив, що це не командант: не пізнає його рішуче. На питання обор. д-ра Шухевича зізнав, що кількох боєвиків було в масці, комендант мабуть без маски. Не пригадує собі, щоб командант мав ямку на бороді.

Св. Ян Зазуляк, поліцай, зізнав, що Мащак зустрічався з підс. Лебедем у 1930, 1931. і 1932.

Св. Ю. Клімчак зізнав, що підчас нападу був на пошті. Один з напасників наказав йому піднести руки вгору, опісля стрілив до нього. Був це мужчина, який давав іншим прикази свистком, з маскою на лиці. Каже, що командант був подібний ростом до підс. Долинського. На домагання прок. підс. Долинський одягнувся в курту і тоді свідок заявив, що комір, крій і ґузики куртки подібні до тієї, в яку був одягнений мужчина, який стояв за свідком.

Св. Михайло Куспісь, зізнав, що брав посередню участь у нападі на пошту. Підс. Лебедь не був тим „Максимом", який був у помешканні Березинського у Львові. Перед нападом їздив до Городка і стрічався з командантом. Заявляє, що ним рішуче не був Долинський. Прізвища „Максима" і команданта знає, але їх не скаже. Долинського пізнав у харчівні „Акад. Дому" і більше з ним не стрічався.

Св. Уляна Терлецька з Мілятич, зізнала, що її брат — підс. Долинський був у листопаді 1932. р. у Заліщиках. Знає про це тому, бо з початком грудня 1932. р. їздила до недужої мами до Заліщик. Куртку (в яку підс. Долинський одягався перед хвилиною на розправі) купила у Львові в січні 1936. р.

Св. д-р Маріян Долинський лікар у Заліщиках, з перевязаною рукою зізнав, що його син був у листопаді і грудні 1932. р. у Заліщиках і нікуди не виїздив тоді. Пригадує собі тому, бо в тому часі нездужала тяжко дружина свідка і син був коло мами. Далі на питання обор. д-ра Шухевича свідок зізнав, що син студіював за кордоном, бо у Польщі двічі подавався на університет, але його не приняли. Довідавшися, що сина вмішують до варшавського процесу, написав про це до сина, який був за кордоном на студіях. Дістав від нього за кілька днів листа, що за тиждень приїзджає. Так теж сталося. У Заліщиках син займався в літі пливацьким спортом, їздив до Хотина. На цю прогульку дістав син перепустку від старости і КОП-у. Ніколи передтим сина поліція не арештувала ні навіть не робила в хаті свідка ревізії. Куртку синові купила сестра, тому бо лише з нею міг син кореспондувати з вязниці. На доказ предкладає до актів цензурований лист від сина.

Св. Зеновія Долинська мати підс. Долинського не зізнавала і тому предсідник в год. 3.50 відложив розправу до вівтірка 9. год. рано. Завтра, мабуть розправа скінчиться.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Мадярський премієр Дарані запевнив Мусолінія про приязні для Італії настрої серед мадярського народу.

До Абісинії відплило 4 куріні „чорних сорочок", щоб заступити регулярні відділи; відплине їх ще 23.

На японсько-китайських переговорах рішили ввести правильні летунські лінії між Японією, Манджурією та Північним Китаєм.

У Франції усунено з Сени і каналів човни, що тамували шлях для суден.

Чехословацький уряд відібрав дебіт 20-ом німецьким часописам.

У справі автономії Закарпаття.

Губернатор Закарпаття, Грабар скликав 17. п. м. в Ужгороді конференцію парляментарних представників проурядових партій. Конференція радила над проектом парляментарної більшости у справі постепенного здійснювання автономії Закарпаття, а в першу чергу над такими справами: устійнення компетенції губернатора, організація губернаторського уряду й створення губернаторської ради.

—o—

Нафта на Закарпаттю?

Чехословаччина мусить довозити нафту земні олії, тому в останньому часі чеські вчені роблять інтенсивні розшуки за нафтою на Словаччині і на нашім Закарпатті, щоб з їх відкриттям осамостійнити себе в тій преважній ділянці. Особливу увагу звернули геольоги на просмик Ужок, де в ріжних місцевостях, як Лут коло Ужоку, в Стебній коло Ясіня і в Межиляборчі довертілись джерел нафти. Покищо ці джерела слабі, маловидайні, одначе геольоги вірять, що таки натраплять на сильні джерела нафти. Дотеперішні висліди в пошукувань за нафтою три мають у великій тайні.

—o—

МІН. ЧІЯНО В БЕРЛІНІ.

РИМ, 19. 10. ПАТ. Італійські урядові кола подають, що сьогодні вечором виїде мін. Чіяно до Берліна, щоб зложити взиту мін. фон. Нойратові а відтак відвідати у Берхтесгаден канц. Гітлера. Метою цієї подорожі є, так здогадуються, нім. політ. кола — 1) дунайські справи, 2) теперішня европейська ситуація на тлі підготови до льокарненської конференції, 3) еспанські справи у звязку з акцією СССР. Здогадуються теж, що обговорять ще справу признання Італії як кольоніяльної імперії.

НОВИНКИ.

— Магазин постелі **Р. Джала, Львів**, Хорущина 5 (побіч кіна „Апольо") поручає **ковдри**, матраци, постелеве біля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 60-100

— Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глупевського, Львів, пл. Капітульна 3. І., тел. 54-46. **Найпевніша льоката гроша.**

— **Василь Гресяк** веде далі свою кравецьку робітню при вул. Сикстуській ч. 23, у подвірю, III. сходи, I. поверх. 2618 15-20

— **Сповніть свій обовязок супроти „Просвіти".** Рік 1936 добігає до кінця, а велике число членів Т-ва „Просвіта" у Львові не зложило досі членських вкладок за цей рік. Тільки сповнення обовязку усім свідомим українським громадянством дасть „Просвіті" змогу здійснити її великі завдання на полі освіти й виховання народу. Щоб оминути зайвої канцелярійної праці і непотрібних почтових видатків на індивідуальні пригадки, звертається Т-во „Просвіта" у Львові цією дорогою до всіх П. Т. Членів та до всіх свідомих українських громадян, які досі не вплатили вкладок за цей рік, щоб зробили це в найкоротшому часі і переслали вкладки чеком Т-ва „Просвіта", який долучений до нинішнього числа часопису, не пізніше як до 15. листопада п. р. Вкладка на 1936 рік тільки 2 зол. Член, що бажає діставати прегарні місячні видання, пришле окрім вкладки ще 3 зол. 60 сот., хто бажає діставати ще й 4 чвертьрічні книжки пришле окрім вкладки 10. — зол. Передплата єдиного в нас популярно-наукового ілюстрованого місячника „Життя і Знання" 18 зол. на рік. Хто зложить 25 зол. річної вкладки, дістає всі названі видання. Вкладки 12 і 25 золотові можна сплачувати в 2—3 ратах. **Товариство „Просвіта" у Львові.** 2917

— **Страйк** у млині Аксельрада у Львові скінчився після трьох тижнів. Робітники дістали 10 прц. підвишки зарібків.

— **Присуд на комуністів.** У великім комуністичнім процесі, що відбувся в Дубні на виїздовій сесії рівенського окружного суду, після тижневої розправи засуджено 10 членів КПЗУ за участь в демонстрації у Варковичах кожного по 10 літ вязниці з позбавленням прав на 10 літ.

— **Україніка.** У хорватському щоденнику „Обзор" із 14. ц. м. появилася статейка д-ра Івана Есіга у звязку з працею Василя Маковського „Ґмінд, табор українських збігців і виселенців", що була друкована в „Ділі" і вийшла окремою книжкою. Томущо праця Маковського торкається також хорватів, д-р Есіг, відомий хорватський журналіст, подав досить докладний огляд тієї книжки.

— **Львівська хроніка.** В рафінерії нафти при вул. Жовківській ч. 207 дістався 51-літній робітник Август Сьвітальський між стовчаки товарових вагонів, які здавили його на смерть. — При вул. Ґроховській ч. 2 постріливсь в самогубному намірі інж. Данило Маєвський, б. міський радний із соціялістичного клюбу і помер на хірургічній клініці. Причиною були родинні непорозуміння на матеріяльнім підкладі. — З ґалерії третього поверху при вул. Собіського 12. скочила на подвіря невідома коло 30-літна жінка, яку в безнадійному стані відставили до шпиталю. — На вул. Сикстуській наїхав у ночі самохід із заду на однокінну дорожку і перевернув її, причому пасажири попадали на камяння. Опісля самохід, з якого шофер вискочив, звалив дерево, що впало на ґазову ліхтарню.

— **Арештували здогадного вбивника.** У звязку з убивством Янаса і Рахелі Діямандів у Стільську, пов. Жидачів, поліція арештувала Ґеодора Косендяка з Бродок, повіт Львів. Здогадного вбивника відставили до судового арешту в Миколаєві.

— **Краєва хроніка.** До крамниці української кооперативи „Добро" в Пукеничах пов. Стрий вломилися в ночі злодії й забрали товари вартости 300 зол. — З вантажного потягу, що приїхав з Познаня до Львова, вкрали по дорозі скриню з тютюневими виробами вартости 2.420 зол. Крадежі доконано між Познанем і Мисловицями, бо вже в Мисловицях завважили нарушені пльомби на ваґоні, але не зробили з місця доходжень. — Біля залізничої стації у Збаражі кинувся під потяг невідомий мужчина, коло 35-літній, і погиб на місці. — В стодолі Івана Вендера в Черемошні пов. Золочів вибухла пожежа, що знищила цілу загороду на шкоду 2.600 зол.

— **Осторога перед капуцином.** В Дрогобиччині вештається по селах 28-літній Йосиф Декта, що виступив тому два місяці з монастиря Капуцинів у Дрогобичі й носить дальше чернечу рясу. Він збирає безправно гроші нібито на якусь ціль. Поліція остерігає людей перед ним.

— **Таких є більше.** Городський суд у Пщині засудив на два роки вязниці Яна Дуба з Освенціма за крадежі по ріжних селах. Він приходив звичайно до селян, яких просив його переночувати, бо йде пішки до Кракова, де хоче вступити до монастиря. Таким способом удалось йому обікрасти багатьох гостинних селян. По наших селах волочиться багато таких пройдисвітів.

— **З Польщі.** Ученик I. кл. гімназії в Яроціні, Бронислав Нарудзкий так перенявся наганою, яку дістав від родичів, що відобрав собі життя, заживши отрую на щурі. — В Ставах єнджейовського повіту арештовано кількох селян під закидом вимордування цілої родини Шмулевичів задля грабунку. — Біля Тчева наїхав залізничий потяг на селянський віз з вуглем. Віз розбило, причому згинула жінка з трьома дітьми, що їхали на возі.

— **Сильний землетрус** навістив провінцію Венеція і тревав коло 10 секунд. В місті Венеції обійшлось без поважних наслідків, зате в місцевості Сачіле під Венецією завалилося кілька старих домів, причому 15 осіб згинуло, а кілька вийшло з ранами. Жертви у людях спричинив теж землетрус в Коноліяні біля Удіне, а поважні втрати має населення в Белюно і Вітторіо Венето. В Корділіяно завалилася дзвіниця.

— **Ріжні вістки.** На єгипетській стації Товк біля Каіра потяг наїхав на юрбу людей, що зібралася на привитання премієра Нагас-Паші, причому погибло 11 осіб, а 4 тяжко ранило. — Італійський трансатлянтійський корабель „Вульканія", що виплив із 600 пасажирами з Неаполю, розіслав радієві телеграми, що на його чердаку вибухла пожежа та що він находиться 40 миль від Неаполю. На поміч йому виплило 6 кораблів.

Зі сцени й естради.

ВЕЧІР ЖИВОГО СЛОВА Л. КРИВІЦЬКОЇ.

Загальна в нас думка така, що декламація, вірші, вечорі поезії — пережиток давньої сентиментальної доби, а може тільки речі призначені для вузького кола вибранців. І саме тоді, коли шкільну дітвору щораз частіше висилають обовязково на театральні вистави, зацікавлення поезією не посувається в нас уперед від пів століття.

Ви здивовані, що на виступ нереклямований афішами, виступ тільки одної артистки, зійшлося повно гостей. Л. Кривіцька вибрала невеличку салю у Муз. Т-ві ім. Лисенка на власний вечір живого слова і зібрала багато прихильників поезії та свого таланту.

Порожня естрада з фортепіяном, до якого засідає для деяких точок програми Н. Н[illegible] ський. Чим пояснити вплив звичайної [illegible] ції на авдиторію, коли так часто сцена з [illegible] обстановою не робить відповідного вражіння. Гол. ролю грає тут голос. Не тільки [illegible] ти ним, але вже сам його тембр, [illegible] дів і переливів промовляють до слухача [illegible] ніж сам зміст поезії. Буває, що ми не [illegible] якслід поета — з його твору залишилось [illegible] тільки клаптики невиразних вражінь і [illegible] шення залишається.

Л. Кривіцька має дар зворушувати [illegible] лосом. Не кожний артист може впливати [illegible] навіть найбільші артисти — згадаймо хоча б [illegible] ку популярну Ґреґу Ґарбо — можуть [illegible] навіть не подобатись, тоді як більшість [illegible] ся чарові їх голосу. Саме голос, а не жест, [illegible] водить найчастіше сльози на очі [illegible] хачів.

Вечір почався прегарною поемою Б. Лепкого „На чужині". Мало хто з наших поетів умів з такою безпосередньою силою описувати біль [illegible] стання з рідною землею, як Лепкий та відчу[illegible] вати її привабу в найменших, здавалось би [illegible] всім буденних подробицях. Чули ми „Золотий гомін" Тичини — повний патосу та [illegible] пориву, розкуйовджений як хмари та [illegible] Дніпром, не зовсім зрозумілий у всіх [illegible] поперемішуваних як химерні акорди.

Чудово вийшла поезія Лівицької-Холодної „О, забудь мені", що мала не менше тепла та [illegible] рої простоти у свому настрою, як у передачі [illegible] кляматорки.

„Елеґія атракціонів" М. Бажана була [illegible] модерної поезії, побудованої на експеримента[illegible] ній методі з рідкими римами та силою [illegible] слів.

Окремий жанр творили мельодекламації [illegible] езії Меріяма-Лужницького (музика [illegible] ча) мають модерний подих і дуже подобались молодшим слухачам. „Забавки" відтворювали настрій панського сальону, „Акорди" та [illegible] лиця" навіювали чар циганських романсів. [illegible] гиментальна „Яблінка" Надсона, що так [illegible] підходить до ліризму Кривіцької подобалась дуже — як чули ми припадково — гімназійним ученицям і вийшла б іще краще, якби [illegible] сильна музика не заглушувала слів.

Три фрагменти з „Казки старого млина" Черкасенка відограла Кривіцька у народному строю, з усіма рухами, немов би грала у [illegible] Хто заплющив очі — міг мати повну ілюзію, що сидить у театрі; ми чули ліричну [illegible] дівчини, її захоплення природою, [illegible] розпуку. Тут дала Л. Кривіцька прегарний [illegible] зок свого природного, великого драматичного таланту.

М. [illegible]

Відозви й комунікати.

Громадяни!

Зближається зима! Багато мешканців темних вогких сутерин, маючи на удержанні рідню [illegible] ражені на недостачу зимового одіння, палива і то й їди! Багато батьків є безрадних супроти просьб своїх діточок: „Тату, дай їсти!" (не [illegible] дуючи про те, що нема в що їх одіти)!

Товариство „Сила", гуртуючи робітників, [illegible] багато таких, які звертаються по допомогу. [illegible] гатьом Т-во подало поміч. Ті найбільше потребуючі приходять, звертаються з проханнями [illegible] шукувати їм працю, признавати допомоги і т. д. Т-во покищо не має на це відповідних фондів. А число тих, яким поміч є конечна, щораз збільшується!

Т-во на зиму організує спеціяльну допомогу. Тому покликало до життя спеціяльний орган **Комітет Допомоги Безробітним.** Т-во звертається з горячим проханням до П. Т. Громадян: [illegible] йдіть з поміччю безробітним!

Громадяни! У Львові маємо тисячі українських безробітних. Чи маємо описувати їх життя, переживання? Злидні? Ті нуждарі, не [illegible] ючи на їхнє тяжке життя, не втратили [illegible] Віримо, що радо прийдете з допомогою їм!

Ласкаві датки просимо слати на адресу: Кооперативний Торговельно-Промисловий Банк, — Львів, Гродзіцьких 1, конто П. К. О. 506.778 (для „Сили") або Т-во „Сила", Львів, Краківська 17.

Приймаються датки в натурі та грошах, [illegible] кож обува та одяг. Години урядові в Т-ві 10—12 передпол. та 6—9 веч.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ.

Петречко Юліян, голова, Морчок Юстин, [illegible] Соболь Мих., Кашуба Василь, Мриглід Мих., — члени.

Ширіть наш часопис!

ПЕРЕД КОЛЕСОМ ЩАСТЯ.

Здобути гроші про це мріють всі, найсильніше ті, яким життя скупить своїх усміхів та радости. Однак здобувати гроші не легко в нинішніх часах. Отже той і тамтой пробує щастя на дорозі азарту.

Азартові гри кінчаться майже завжди однаково: програною. І то не такою програною, на яку остаточно грач міг би собі дозволити, але завжди програною, яка перевищає платні можливости того, хто рискує. Наслідки таких програних є здебільша трагічні і читаємо про них — на жаль, досить часто у хроніці нещасних випадків: „Пан X відобрав собі життя, причиною самогубства більша програна“.

У азартових грах невідомо кілько можна виграти — і що важніше — невідомо кілько можна програти. Виграває один, програє з кретесом сто. Таке правило.

На тій дорозі до грошей не дійдемо.

Люди, які без огляду на це мають склонність до азарту, коли їх переконується, що є багато інших певніших і безпечніших способів дійти до майна, що істнують інші роди гри, позбавлені азарту та які не наражують на втрату чести і життя, відповідають: „Ба, але не маю терпеливости, не можу чекати, а тут може в одній хвилині збогачусь!“

Очевидно, десператам, які хочуть скрутити собі карк, трудно вияснити, що сходи істнують по те, щоб по них зійти безпечно з четвертого поверха, замісць скакати з вікна на вулицю.

Однак кожний розумний чоловік знає, що теотеливість і витревалість в житті конечна.

Для кожного ясно, що тільки спокійна, доцільна і не наражує на матеріяльну страту гра на Державній Льотерії може провадити до бажаної цілі — до виграни.

На тисячі числимо вже нині людей, які з'апевнили собі Завтра і дивляться погідно в майбутнє, завдяки Державній Льотерії.

Отже не є парадоксом висказ одного з' щасливих грачів, відомого широким колам публики в столиці:

„Якби Льотерії не було, требаб було її видумати“.

ДИВОГЛЯДИ.

БУРМИСТР — ТАНЦЮРИСТ.

Бурмистром льондонської дільниці Віндсору вибрали відомого англійського танцюриста Хіта, що вже 13 літ під ряд здобував мистецтво світа у танцях. Містер Хіт багатий архітект, але свою популярність здобув собі танцями. Тепер має він 57 літ — так заявив сам журналістам — і всі балеві танці вважає спортом. Вибір на становище бурмистра вважає найбільшою почестю, що її здобув він досі за свої танці. По виборі танцював новий бурмистр до 2. год. вночі в одній гостинниці у північній частині столиці. Своє здоровля завдячує він танцям. Хоч вибрали його бурмистром, не має він заміру резиґнувати з титулу мистця світа і цього року хоче тієї почести дальше боронити. При тім не сумнівається, що мешканці Віндсору зовсім не згіршаться тим, що матимуть танцюючого бурмистра. Тому, що жінка Хіта не танцює, партнеркою є його донька. В останніх днях „працює“ Хіт із своєю донькою і секретаркою. Обі заявляють, що з нікім не танцювали так чудесно як із Хітом. Годиться притім замітити, що Хіт має уже внуків.

Спорт.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 0:0.

Безворітний вислід, що його так не люблять спраглені сходів глядачі, не вдоволив прихильників України, бо Україна була взагал дружиною ліпшою і повинна була виграти. Інша річ, що українська 11-ка грала далеко не так, як перед місяцем. Говорити про спадок форми нашої дружини — не приходиться. Це радше повторюються старі, такі відомі гріхи: непевність і химерність. У першу чергу ці завваги слід скермувати під адресою нападу України, де Скоцень II. затратив десь свою скорість і небезпечну пробоєву силу. Це можна сказати і про інших грачів, які не стартували навіть до близьких мячів, але спокійно приглядались, як противник забирав їх зперед носа. Краєвський підтвердив і на цих змаганнях свою слабу форму. За ввесь час змагань не дав він середущій трійці ніодної доброї центри, тільки завжди намагався стріляти на ворота, хоч ніодин стріл йому не вдався. Вільні, що їх стріляв Краєвський теж летіли високо понад ворота. Другий криловий Маковський ліпший від Краєвського, але слабший, як на попередніх змаганнях. Увесь тягар офензивних акцій спирався на Петрові і Мікльошеві, які теж пхали своїх товаришів усіми силами до переду. За але можна боати Мікльошеві тільки те, що в другій половині, коли Гасмонея переводила більше агресивні наступи, він держався заду. Про поміч шкода говорити: це найслабша частина в дружині і її гра обмежувалась тільки до дефензиви. Її подання до нападу були нецільні і їх зправила відбирала поміч, або оборона Гасмонеї. Притім поміч України зовсім непотрібно подавала горою (Цимбала, Скоцень I.), утруднюючи гру власному нападові. Скоцень I. грав до того небезпечно і навіть брутально, заробляючи багато грізних вільних. Підлісецький робив, що міг, але він слабий тактик і мало що йому вдавалося. Зате оборона грала дуже добре. Скрегота зовсім гідно заступив Воробця і дивував усіх спокійною, зрівноваженою грою та мудрою тактикою. Вибоїв його, що правда недалекі, зате доцільні. Без закиду грав і Олійник. Гуцул на воротах не мав багато роботи.

Гасмонея мала найсильнішу лінію в помочі, також оборона і воротар грали з посвятою і величезною амбіцією.

Хід гри: Гру починає Гасмонея, одначе по кількох несміливих акціях нападу видно, що жидівська дружина не буде грізним противником. Україна натискає, створює кілька небезпечних ситуацій, але під воротами не стає їй стрілової енергії та рішучости. В деяких хвилинах під воротами Гасмонеї створювався ліс 40 ніг. Справді важко було знайти серед такої гущавини прогалину, куди можнаб булоб запхати мяч до воріт. В одному моменті Гасмонея стрілила ворота з вільного, але перед свистком судді. Повторений коп пішов над воротами. По кількох хвилинах гарна акція України, Петрів перебивається, гарний півзисокий стріл у правий ріг і мяч тріпочеться в сітці — та саме в цій хвилині Скоцень II. вибіг на „офзайт“ і судля не признав воріт. Така сама ситуація витворилась кілька хвилин пізніше, коли Петрів приземним „шуром“ у лівий ріжок знову добуває ворота, а Скоцень знову вибіг на „офзайт“. У другій половині Гасмонея переводить кілька грізніших акцій, деякий час навіть натискає, але небавком Україна знову осягає перевагу. На жаль, напасники України не вміли дослівно з двох кроків стріляти до воріт. Вислідом цієї переваги був карний, що його признає судля Україні. Дарма! І тут пех переслідував нашу дружину. Скоцень II. стрілив гостро, але нецільно. Воротар відбив мяч ногою і він пішов поза ворота. До кінця перевагу вже Україна. Гасмонея стягнула поміч і напасників до оборони, залишаючи у нападі тільки крилових. Очевидно, що в таких умовинах доволі легко було Гасмонеї вдержати почесний для неї нерішений вислід.

Після неділіьних змагань Україна дальше залишилась на третім місці, щодо здобутих точок і на другім щодо страчених. Відношення воріт має все ще найкраще. Глядачів понад 2.500.

Судлював п. Саварин не без помилок, до того дрібничково, спиняючи в цей спосіб непотрібно і за часто гру.

ЛЬВІВ. Україна II. — Гасмонея II. 1:1.

ЛЬВІВ. Т. Ш. Л. II. — Україна III. 4:1.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ

ЛЬВІВ. Чорні — Ресовія 2:2 (0:2). Ще пять хвилин перед кінцем Ресовія вела 2:0. Судлював п. Медицький.

ЛЬВІВ. Р. К. С. — II. Сокіл 4:1 (2:1). Заслужена перемога Р. К. С-у. Судлював п. Земан

САМБІР. Корона — Лехія 1:0 (1:0). Чергова програна Лехії. Судля п. Курцвайль.

ПЕРЕМИШЛЬ. Чувай — Польонія 4:0 (2:0). Сенсаційна перемога над ослабленою Польонією. Судля п. Кухар.

ЯРОСЛАВ. Погонь І Б. — Огнісько 3:2 (2:1). Огнісько програло на своїм власнім грищі.

Табеля Окружної Ліги.

1. Чорні	9	16	2	25:13
2. Ресовія	9	13	5	30:14
3. Україна	8	12	4	29:7
4. Огнісько	10	10	10	18:25
5. Корона	10	9	11	13:18
6. Гасмонея	6	8	6	9:7
7. Р. К. С.	8	6	10	14:19
8. Чувай	8	6	10	16:30
9. Погонь І Б.	7	5	9	18:23
10. Польонія	5	4	6	7:10
11. Лехія	7	4	10	9:13
12. II. Сокіл	8	3	13	12:23

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ЛОДЗЬ. Л. К. С. — Погонь 3:1 (2:1).

КРАКІВ. Висла — Домб 5:2 (3:1).

КАТОВИЦІ. Рух — Гарбарня 6:1 (1:1).

ПОЗНАНЬ. Варта — Варшавянка 5:1 (1:0).

ВАРШАВА. Легія — Шлеськ 2:0 (0:0).

Мистецтво Державної Ліги здобув уже Рух, бо гри, які ще залишились, не можуть мати вже ніякого впливу на перше місце. На останнім місці опинилась Легія, яка безапеляційно спадає з Ліги.

ЗМАГАННЯ ЗА ВХІД ДО ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

КАТОВИЦІ. Краковія — А. К. С. 3:2 (1:2). Краковія опинилась по цій перемозі на першім місці і має вже запевнений поворот до Державної Ліги.

ВИЛЬНО. Сьмігли — Бригада 1:0 (0:0). Тому, що незадоволені грачі Бригади зійшли з грища, судля відсаистав вокосер 3:0 для Сьміглого.

ВИСТУП ОЛІМПІЙЦІВ У ЛЬВОВІ.

В мин. неділю відбулися на грищі Погоні легкоатлетичні змагання з участю відомих олімпійців: Ісо-Голі (Фінляндія), Ні (Швеція), Ноі і Кухарського (Польща). В обох бігах перемогли закордонні олімпійці, а саме в бігу на 3/4 англійської милі (1207 м.). Ні переміг на груди Кухарського в часі 3,05 хв., а в бігу на 5.000 м. Ісо-Гольо переміг Ноі в часі 15,14 хв. З інших вислідів цього дня на згадку заслуговує стометрівка, що в ній Засада з Білостоку здобув новий польський рекорд 10,5.

ЗА КОРДОНОМ.

ПРАГА. Чехословаччина — Мадярщина 5:2 (2:2). Мадяри грали дуже завзято, але мусіли програти зі сильнішим противником.

БУДАПЕШТ. Будапешт — Прага 5:1. У себе перемогли мадяри репрезентаційну дружину Праги у високому відношенні.

ДЕБЛІН. Ірляндія — Німеччина 5:2. Перемога Ірляндії за висока, хоч заслужена. На цих змаганнях було 40.000 глядачів

КАРДІФ. Валія — Англія 2:1.

НА ЗАХОДІ ВЖЕ ГРАЮТЬ У ГАКІВКУ.

В Парижі й Льондоні відкрили вже гаківковий сезон. Париський Рапід виграв із льондонським Монарко 2:1. У Парижі грав Стретем (Льондон) із місцевим Волянт та осягнув нерішений вислід 2:2. Другі змагання в Льондоні між Ранжерс і Роял закінчилися високою перемогою Ранжерсу 6:1. В дружині переможців грало кількох канадійців.

У НАЙБЛИЖЧУ НЕДІЛЮ ГРАЮТЬ:

У Львові: Україна — Огнісько, Р. К. С. — Корона, Гасмонея — Лехія, Погонь І Б — Чорні.

В Перемишлі: Польонія — Ресовія і Чувай — II. Сокіл.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

WSCHÓD, kwartalnik poświęcony sprawom Wschodu. Warszawa, kwiecień—wrzesień 1936. R. VII. № 2—3.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ GMINY KRÓL. STOŁ. M. LWOWA. Lwów, dnia 15. października 1936 r.

RYCERZ NIEPOKALANEJ. Niepokalanów, październik 1936. R. XV. № 10.

WIADOMOŚCI LWOWSKIEJ IZBY ROLNICZEJ. Lwów, dnia 15. października 1936. R. III. № 6.

ORIENS, dwumiesięcznik poświęcony sprawom religijnym Wschodu. R. IV., zeszyt 5. za wrzesień-październik 1936 r.

DYSKUTUJMY, odczyty dla grup dyskusyjnych, skróty i tezy. Polskie Radio, październik 1936, styczeń 1937.

WIADOMOŚCI ROLNICZE, Lwów, 11. października 1936. R. III. № 40.

PRZEGLĄD POLSKO-WĘGIERSKI. Warszawa, wrzesień-październik 1936. R. I. № 2.

MŁODY PROMETEUSZ. Warszawa, kwiecień 1936. № 1

MORZE. Warszawa, październik 1936. R. XII. № 10.

URANIA. Lwów, październik 1936. R. XIV. № 4.

Театри.

Великий Театр:

Вівторок, 20. X. год. 7.30 веч. „Пігмаліон".
Середа, 21. X. год. 7.30 веч. „Пігмаліон".
Четвер, 22. X. год. 7.30 веч. одинокий й останній раз „Модні спазми".
Пятниця 23. X. год. 7.30 веч. „Пігмаліон".
Субота 24. X. год. 7.30 веч. „Пігмаліон".

Кіна.

АПОЛЬО: „Малий лорд".
АТЛЯНТИК: „Тайна бригада".
ВАНДА: „Жінки в його житті", „Жінка з оголошення".
ГРАЖИНА: „Графиня Маріца".
КАСИНО: „Маерлінг".
КОПЕРНИК: „Пастер".
МАРУСЕНЬКА: „Юдель грає на скрипці".
МЕТРО: „Напад на Конго", і „Азбука кохання".
МІРАЖ: „За хвилину щастя".
МУЗА: „Спокуса" з Марл. Дітріх.
ПАКС: „Катеринка" та колірові додатки.
ПАЛЯС: „Панна Лілі" з Францішкою Галь.
ПАН: „Бандиті".
РАЙ: „Ядзя".
СВІТ: „Чортова спокуса".
СТИЛЕВЕ: „Зов крови", ревія „Вулкан гумору".
ТОН: „Чекольне провалля з Б. Джонсон.
УТІХА: „Дорога без повороту" і ревія.
ХИМЕРА: „Малий бунтар" із Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Бельведер"

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 20. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.00 Розр. концерт, 14.00 Твори на віольонч. і форт., 15.20 Весела авдиція, 17.30 Сонети, меццосопр., барит., 20.00 Зов рідного краю, австр. нар. мельодії, 22.20 Форт. ресітал, **Братислава** (298,8) 17.40 Сольо на флеті, 18.10 Форт. ресітал, 19.10 Словацькі нар. пісні, 19.50 Оперетков мельодії, **Кошиці** (259,1) **18.00 Закарпатські воєнні пісоньки, Мор. Острава** (269,5) 16.10 Концерт, 17.40 Сольо на хроматичній гармонії, **Прага** (470,2) 18.20 Камер. музика, 20.55 Концерт, 22.15 Квартет, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 17.30 Симф. концерт, 21.45 Вечір пісенькарів, **Білгород** (437,3) 17.20, 19.50 Нар. пісні, 18.00 Рос. романси, **Берлін** (356,7) 16.30 Розр. музика, 19.15 Камер. музика, 20.10 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Шотляндські нар. пісні, 20.10 Улюблені танкові капелі грають до танку, **Мінхен** (405,4) 13.15 Легка музика, 20.10 Концерт, **Будапешт** (549,5) 19.00 Сальон. музика, 22.05 Циг. музика, 22.45 Концерт, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.45 „Ля камбіяле ді матрімоніо" оп. Россінія, **Рим** (420,8) 13.10 Розр. концерт, 17.15 Камер. концерт, 22.00 Концерт хору римської базиліки.

Середа, 21. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.—, 13.10 Концерт, 16.55, Твори Зальмгофера, Квартет, сопран 19.20 Веселі вокальні квартети, 20.20 Смичкова орх. **Прага**, (470,2) 11.05 Легка музика, 20.15 Альбум давньої школи, пісні Крічки. **Париж** (1648) 14.00 Концерт, 21.45 „Люди з Марона" муз. авд. **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 21.00 Гумор, 22.20 Камер. музика, **Берлін** (356,7) 17.40 Дуети на віольнч. і форт. **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.25 Скрипка, 20.15 Розр. концерт. **Мінхен** (405,4) 16.10 Нар. пісні, 16.00 Вес. муз. поп. **Будапешт** (549,5) 13.30 Сп. ресітал 14.00 Скрипка, 17.00 Нар. пісні, циг оркестра, 19.45 Сальонова музика, **Міляно** (368,6) 13.10 Легка муз., 17.15 Концерт солістів, форт., сопран. **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.40 „Фраскіта" оп. Легара.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 20. жовтня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл. 11.30 Для молодших дітей: „Ой, коби ти знала", 11.57 Сигнал часу, 12.03 Падеревський грає, гр. пл., 12.40 Забезпека городів перед зимою 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Легка музика з гр. пл., 15.50 Скринька ПКО, 16.30 Концерт, 17.00 З приводу 70-ліття проф. Кза. Твардовського, 17.15 Популярний концерт з гр. пл., 17.50 Мовознавчі Тужіма „Про знайомих", 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт у містах і містечках, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Романтизм і сьогоднішній день, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Школа та життя, 19.20 Концерт орх., 20.00 Муз. фейлетон: Концертове життя в добі диліжансу, 20.15 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.45 Вечірній денник, Актуальна гутірка, 22.30 Від клубка до нитки (Проблема посвяти в літературі) літ. нарис К. Іжиковського, 22.45 Танкова музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Середа, 21 жовтня 1936.

5.30 Ранішня авдиція, 6.33 Муз. гр. пл., 6.50 Гр. пл., 7.15 Ран. денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для дітей: Ходи, ходи, скажу тобі казочку, музика з гр. пл. 11.57 Сигнал часу. 12.03 Концерт сальон. орх., 12.40 Гутірка: Квасимо капусту, 12.50 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл. 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламовий концерт. 15.30 Львівські біжучі вістки. 15.35 Популярна музика з гр. пл. 14.45 Технічна скринька, 15.55 Легка музика з гр. пл. 16.10 Муз. репортаж для дітей: Літи та цвіти (Японська музика). 16.30 Двожак: Віол. концерт оп. 104 з гр. пл., 17.00 Школа новобранця, громадянська школа, 17.15 У рідному краю Рабіндраната Тагора, гр. пл., 17.50 Стріча з Йос. Конрадом, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.40 Давній Львів у анекдоті, 18.50 Стан доріг і кишеня хлібороба, 19.00 „Пані Кравзова" фрагм. із пов. Г. Наглерової „Кравзи", 19.20 **Мішаний концерт у вик. Оксани Цурковської форт. і симф. орх. (гр. пл.)**, 20.00 Родинні конфлікти, скеч. 20.20 Штравс-Бенацький, уривки з оп. „Казанова", гр. пл., 20.30 Кілька слів про новий літер. сезон львівського радія, 20.35 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.45 Вечірній денник. 20.55 Европейський концерт із Бельгії, 22.00 Шопенівський концерт, 22.30 Легка й танк. музика у вик. орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Радіокутик.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ КОНЦЕРТ З БЕЛЬГІЇ.

21. жовтня в циклю міжнародніх концертів припадає черга на Бельгію. Бельгійський концерт буде присвячений виключно одному композиторові, а навіть одному тільки творові — драматичній кантаті п. н. „Франческа да Рімині" Павла Жільсона, скомпонованій до тексту Юлія Гійома.

Зміст кантати взятий з „Інферно" Данте (Пекло) і представляє епізод, в якому Франческа воліє перенести всі муки пекла, ніж знайтися в небі без свого коханого. Композитор схарактеризував поодинокі постаті акції спеціяльними музичними мотивами, спеціяльними тонаціями і інструментацією. Виконання цього твору доручено знаним бельгійським співакам.

Композитор кантати, Павло Жільсон народився в Брюсселі в 1865 р., студіював у брюссельській консерваторії, а пізніш був професором цієї інституції. Серед численних його композицій на особливу увагу заслуговують кантати, драматичні твори і опери. Жільсон є одною з найвидатніших індивідуальностей фляманської школи. Його твори мають особливу силу вирazу, барвність і оригінальність, таку характеристичну для фляманської музики.

Пізнання цього цілком у нас незнаного бельгійського композитора без сумніву зацікавить широкі кола радіових слухачів. Концерт почнеться в год. 20.55.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.63—89.20, Дол. американські 5.31.50 — 5.27.50 Доляри кан. 5.30.50 — 5.28.50, Фльор. гол. 286.90 — 285.20. Франки фр. 24.81 — 24.67, Франки швайцарські 122.45—121.65, Фунти англ. 26.04 — 25.88, Ґульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 16.80—16,00, Кор. дан. 116.29—115.45, Кор. норв. 130.83 — 129.85, Кор. шв. 134.13 — 134.15, Ліри італ. 25.40—24.40, Марки фінл. 11.48—11.30, Марки нім. 118 — 112, Шил. австр. 93—89. Марки нім срібні 127—120.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу.

Ціни за 100 кг. льоком, льоко вагон-стація заладовання:

	льоко ст. заладов.:
Пшен. збірна 750 гр/л 5%	25.75—24.25
Жито збір. 594 гр/л. 3%	16.75—17.25
Ячмінь пошн. 621 гр/л. 4%	18.75—19.00
Овес легко задош. 444	14.50—14.75
Гречка 10%	23.00—23.50
Кукурудза жовта	17.25—17.50
Кукурудза червона	19.00—19.25
Коноп. сімя	29.75—30.00
Соняшникове сімя	31.00—31.50
Фасоля Корона руч. виб. з м.	54.50—55.00
Фасоля „Різен" руч. виб. з м.	41.50—42.00
Фасоля шмальц. руч. виб. з м.	40.00—40.50
Фасоля краса рафована	26.00—27.00
Фасоля цукр. ручно виб.	29.50—30.00
Фасоля шмальц. „Спеціяль"	43.00—44.00
Вика сіра	16.00—17.00
Вика темна	17.00—18.00

Пшениця, жито, ячмінь і овес дальше подешевіли. Фасоля і олійні насіння дальше звишкують. Тенденція на збіжжа знижкова.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 19. жовтня ц. р. кооперативам платить за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок.	
1 без опакування	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	4.50 „

Тенденція на масло та молоко сильна на яйця знижкова.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 19. X. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Кури I. кл., товсті, без остріг, щойно від 1.70 кг. вгору	1.05 зол.
Курята I. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщені I. кл. щойно від 1.80 кгр. вгору	1.00 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймається.

ОПОВІСТКИ.

Загальні Збори Тов. Українська Захоронка у Львові відбудуться дня 29. жовтня ц. р. в 5. годині пополудни в домівці Тов. „Бесіда" при вулиці Рутовського зі звичайним порядком нарад. По зборах реферат п. Пастернакової ілюстрований світлинами з життя дитини в захоронці. — **Управа Т-ва.** 2925

Звичайні Загальні Збори Муз. Т-ва ім. М. Лисенка у Львові відбудуться д. 15. листопада 1936 в год. 5. в малій салі Т-ва вул. Шашкевича 5/III) з таким порядком: 1) Відчитання попер. протоколу. 2) Звіт уступаючого Виділу, а саме: а) секретаря, б) касієра, в) бібліотекаря, г) директора Муз. Інституту, ґ) інспектора шкіл, д) ревізійної комісії. 3. Дискусія. 4. Зміна статутів. 5. Вибір нового виділу. 6. Внески членів. — Хто з членів не заплатив вкладки по кінець 1936, не має права голосувати на Зборах. — За Виділ: **Я. Дрималик**, голова, **І. Гриневецький**, секретар.

КУПНО - ПРОДАЖА

ЧОТИРНАЦЯТЬДНЕВНА велика дешева продажа **ФІРАНОК**, кап. брокатів, таблеток croche на вагу. **Фрайліх, Сикстуська 21.** 2679 9—?

ДЕРЕВЦЯ ОВОЧЕВІ, до прикрас. **ЩЕПЛЕНІ БОЗИ** і т. п. першоякісні — дістати можна у Малопольськім Рільничім Товаристві, Львів, Коперника 20, тел. 200-88. 2894 3—4

НОВА КАМЯНИЦЯ бічна Листопада, 3 мешкання 20.000, довг 8.000 зол. готівка 12.000. — НОВА КАМЕНИЧКА 2 мешкання 15.000, довг 3.000 готівка 12.000. — НОВА КАМЕНИЦЯ 14 кімнат, комірне 2.800, ціна 28.000, довг 12.500 готівка 15.500. — НОВА КАМЯНИЦЯ біля парку 2 мешкання 3 і 2-кімнатне 35.000 довг 7.000 готівка 28.000. — ВІЛЛЯ вулиця Потоцького 25.000 довг 3.000 готівка 22.000. ВІЛЛЯ 4 покої, город 300 сяжнів 25.000 довг 10.000 готівка 15.000. — ДІМ 14 кімнат вул. Зофії 17.500 довг 7.500 готівка 10.000. — ТРИПОВЕРХОВА камяниця вул. Коперника бічна, комірне 12.000, 15 літ вільних, без такси, 130.000 довг 27.000 готівка 103.000. — ГОСПОДАРСТВО під Львовом, стація в місци, 20 моргів найкращої землі з будинками 25.000 — продасть українське бюро „ТРАНСАКЦІЯ" (Ігнат) Львів, Длугоша 1, ріг Миколая. На відповідь марка. 2893 3—3

ЄДИНА українська галянтерійна крамниця Паглусевич і Бородайкевич, Станиславів, Сапіжинська 11, побіч „Фарболю", поручає добірні товари по дешевих цінах. 2921 1—5

НАУКА

„LINGUA" школа новітніх мов проф. Д-р З. Бееса, вул. Словацького 14. Курси англійського, французького, німецького. Місячно 5 зол. 2908 2—6

МЕШКАННЯ

ДВА покої і кухня комфорт, нова камяниця, до винайму, вул. Обертинська 34. 2913 1—2

ПОТОЦЬКОГО 49, чотири кімнати, кухня, повнокомфортові, центральне огрівання. Дозорець вкаже. 2922 1—1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

УКІНЧЕНА КОНСЕРВАТОРИСТКА уділює лекцій фортепіяну і німецького. Зголошення під „Наука" до адм. „Діла". 2924 1—1

РІЖНІ

ЗАЛІЗО старе, зужиті машини, та фабричні частини заліза і металів купує і платить найвищі ціни: Склад ... Жовківська 54, тел. 297-01. 2898 1—?

ЗА І ЗОЛ. переробляю капелюхи жіночі і мужеські: Коперника 26, подвір'я. 2896 1—?

ЗА ЗОЛОТО, срібло, зуби — брильянти, діяманти, застави, квоти найбільше платить Ваплер, Львів, Шайноги 1. Продаж дешева направа годинників і біжутерії. 2895 1—?

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА, фісгармонії, гарантовані продає добрі дешеві, купує, міняє Гапак, Пілсудського 21. 1. пов. 2899 1—?

ОГОЛОШЕННЯ.

SZACH ВАРШАВА

Незрівняний в якості пудер і крем
ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ
завдяки якому стає шкіра
ОКСАМИТНО-МАТОВА.
Ціна коробки з пушком зол. 1.25

2910 ?—?

ЗМІНА АДРЕСИ

Др. Вільгельм Нахер

орд. в нед. зубів і устної ями
тепер ВУЛ. ОССОЛІНСЬКИХ 17 з партеру 2916 1—?

АДВОКАТ

Д-р Гр. Пиндик

б. карний оборонець у Львові
відкрив адвокатську канцелярію
2900 в **ЗОЛОЧЕВІ**, при „Валах". 3?

ОГОЛОШЕННЯ

Солтис громади Уличне, волости Стебник повіт Дрогобич, діючи на підставі ухвали громадської Ради з дня 27. IX. ц. р. повідомляє оцим, що громада Уличне продасть на публичній ліцитації мурований будинок невикінчений, покритий бляхівкою з вимірами 2 X 1 метр враз з будівельною парцелею.

Громадська Рада застерігає собі право вільного вибору оферента, без огляду на представлену ціну.

Речинець вношення оферт до дня 31. жовтня ц. р. Близчі інформації дає солтис громади Уличне.

Уличне, дня 15. жовтня 1936 р. 11

Солтис громади: Савчин Гаврил

MAG Nr. 1

РЯТУЄ ВОЛОССЯ
усуває порхлі - запобігає випаданню
ДАЄ ГАРНУ буйну зачіску.

ФУТРА дешево і солідно виготовляє Е. Гомолюк ... 2884 1—?
Львів, Домініканська 4.